

havde ventet, det ærede Medlem havde paaskønnet disse Bestemmelser i det foreliggende Forslag sammenlignet med Skattekommissionens Forslag; thi det er jo en Kendsgerning, at for Konge- og Kirketiendens Vedkommende bliver jo Erstatningen ca. halvanden Gange lavere end efter Skattekommissionens Forslag. Naar det ærede Medlem ikke føler sig tilfreds med dette og ikke en Gang paaskønner dette, saa tør man vel nærmest faa den Opfattelse, at det næsten var ligegyldigt, hvorledes Forslaget blev formet, det ærede Medlem vilde dog være en Modstander deraf.

Borgbjerg: Den ærede Landbrugsminister paastod i sit første Foredrag, at hvad Venstre i 1872 foreslog at give Tiendeejerne, var mere, forant regnet ud i Penge, end det, der nu foreslaas. Det forekommer mig, at den ærede Landbrugsminister ikke vovede at fremsætte den samme Paastand nu, men sagde, at der var ikke saa stor Forskel, som jeg havde villet gøre det til. Han maatte nu indrømme, at der var ikke saa stor Forskel i Kapitelstaksterne, som det synes at fremgaa af hans tidligere Udtalelser, og at Tiendeejerne faktisk vilde have faaet mindre i Penge, end de faa nu. Den højtærede Minister paastod tidligere, og det er det, han stadig er vendt tilbage til, at naar man tog de 24 Aar, saa var det saa meget gunstigere for Tiendeejerne, end naar man tog de 10 Aar, men det er ikke rigtigt. Det er rigtigt i Øjeblikket; i Øjeblikket er det saadan, at her vilde de 24 Aar være gunstigere for Tiendeejerne end de 10 Aar, men i 1872 var det omvendt; naar man der valgte 24 Aar, var det ugunstigere, end de 10 Aar vilde have været for Tiendeejerne; de sidste 10 Aar vilde have givet en langt højere Sum end 24 Aar, thi Kapitelstaksterne vare nedadgaende, naar man gik tilbage, de vare synkende fra 1872 nedad mod 1848. Det, man gjorde i 1872, var altsaa for det første, at man brugte en Beregning af Kapitelstaksterne, der var saa ugunstig for Tiendeejerne, som man kunde finde den, og dernæst brugte man en Multiplikator af 18 eller 20. De to Ting skulle holdes ude fra hinanden, det er det, jeg har villet hævde, at den Multiplikator, man vilde bruge i 1872, 18 eller 20, skulde man ogsaa bruge nu. Dernæst lagde man en Kapitelstakt til Grund, der var forholdsvis ugunstig for Tiendeejerne. Det skulde man ogsaa gøre nu, hvis man

vilde hævde det, der den Gang var et godt demokratisk Standpunkt, men det er det, man ikke gør.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Det principale Ændringsforslag under Nr. 2 til § 1 af et *Mindretal* (Borgbjerg og Sabroe) (se Tillæg B. Sp. 2067) *forkastedes* med 73 Stemmer mod 11.

Ændringsforslag Nr. 1 til samme Paragraf af et *Mindretal* (N. Andersen) *forkastedes* med 65 Stemmer mod 22.

Dermed var tillige det subsidiaire Ændringsforslag under Nr. 2 af *Borgbjerg* og *Sabroe* forkastet.

Ændringsforslag Nr. 4 til samme Paragraf af et *Mindretal* (Berntsen) *forkastedes* med 58 Stemmer mod 10.

Ændringsforslag Nr. 3 til samme Paragraf af et *Flerital* (Sigurd Berg, Poul Christensen, Frandsen, J. Jensen (Aalborg Amts 1ste Valgkreds), Vilhelm Lassen, H. Madsen, Ole Olsen, N. Pedersen, J. Sørensen, S. Sørensen og A. Thomsen) *vedtoges* enstemmig med 63 Stemmer.

§ 1 (se Tillæg C. Sp. 1423—24), saaledes ændret, *vedtoges* uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 6 til § 2 af *Mindretallet* under Nr. 4 ansaas som *bortfaldet* som Følge af Afstemningen over Ændringsforslaget Nr. 4.

Underændringsforslag Nr. 7 til *Fler-tallets* Ændringsforslag Nr. 5 til § 2 af *samme* *forkastedes* med 63 Stemmer mod 9.

Ændringsforslag Nr. 5 til samme Paragraf af *Fler-tallet* under Nr. 3 *vedtoges* enstemmig med 72 St.

Ændringsforslagene Nr. 8 og 9 til samme Paragraf af *Mindretallet* under Nr. 2 ansaas som *forkastet* som Følge af Afstemningen over Ændringsforslagene Nr. 2 og 1.